

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera, v právní věci žalobce V. B., zastoupeného JUDr. Ladislavem Sádlikem, advokátem v Praze 5, Holečkova 31, proti žalovanému Finančnímu ředitelství v Praze, Praha 2, Žitná 12, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2003, čj. 2699/03-130, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2005, čj. 6 Ca 189/2003-42,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

I. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2003, čj. 2699/03-130, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Kolíně ze dne 13. 6. 2002, čj. 62331/02/034912/4576, na vlastní daňovou povinnost žalobce k dani z přidané hodnoty ve výši 8258 Kč, oproti nadměrnému odpočtu uplatněnému v daňovém přiznání za zdaňovací období 1. čtvrtletí 1999 ve výši 559 730 Kč.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 24. 3. 2005, čj. 6 Ca 189/2003-42, zamítl.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností. Jejím obsahem je pouze tvrzení, že proti citovanému rozsudku, kterým byl zamítnut návrh stěžovatele, podává stěžovatel kasační stížnost, a tvrzení, že stěžovatel napadá výrok rozhodnutí městského soudu, kterým bylo rozhodnuto o odmítnutí žaloby.

Městský soud usnesením ze dne 19. 5. 2006, čj. 6 Ca 189/2003-66, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil důvody kasační stížnosti (§ 103 odst. 1 s. ř. s.), pro které rozsudek napadá. Městský soud zároveň poučil stěžovatele o tom, že nevyhovění výzvě ve stanovené lhůtě bude mít za následek odmítnutí kasační stížnosti. Usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 23. 5. 2006, stěžovatel však na ně ve stanovené lhůtě ani později nereagoval.

Kasační stížnost musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno (§ 106 odst. 1 s. ř. s.). Předseda senátu vyzve usnesením podatele k opravě, nebo k odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu (§ 37 odst. 5 s. ř. s., § 108 odst. 1 s. ř. s.). Nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno, nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky

dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Nejvyšší správní soud především konstatuje, že z kasační stížnosti lze vyvodit pouze nesouhlas stěžovatele s rozsudkem městského soudu, jímž byla jeho žaloba zamítnuta. Poznamenat je vhodné i to, že stěžovatel uvedl, že brojí proti „odmítnutí žaloby“ (tedy nikoli rozhodnutí ve věci samé), nicméně soud ve skutečnosti žalobu zamítl (rozhodl ve věci). Vlastní obsah kasační stížnosti postrádá uvedení jakýchkoliv právních důvodů, pro něž stěžovatel rozsudek městského soudu napadá. Z podstaty věci by přitom přicházel v úvahu kterýkoliv důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) - d) s. ř. s. Žádný takový důvod však nelze z kasační stížnosti vyčíst ani při nejmírnějších požadavcích.

Kasační stížnost tak zůstala neurčitá, stěžovatel ostatně neuvedl ani důvody věcné, z nichž by bylo možno na nějaký právní důvod usoudit. Z textu kasační stížnosti tak je neseznatelné, v čem se vlastně má spatřovat nesprávnost napadeného rozsudku městského soudu, resp. jaká konkrétní pochybení jsou tu vytýkána.

Nejvyšší správní soud není oprávněn ani povinen domýšlet za stěžovatele skutečnosti, které jej k podání kasační stížnosti vedly. Jsou-li ze znění kasační stížnosti její důvody seznatelné a odpovídají zákonným kasačním důvodům (§ 103 odst. 1 s. ř. s.), nemusí být rozhodující, že stěžovatel sám své důvody nepodřadil jednotlivým zákonným ustanovením či tak učinil nepřesně. Je-li v kasační stížnosti uvedeno, jaké konkrétní vady v řízení či v úsudku se měl soud dopustit a z čeho je stěžovatel dovozuje, kasační stížnost ob stojí. Naopak uplatní-li stěžovatel kasační důvody spočívající v prosté citaci § 103 odst. 1 s. ř. s., aniž by je konkretizoval, nelze vyjít z toho, že se jedná o řádnou kasační stížnost.

V nyní posuzované věci stěžovatel nejenže neuvedl důvody podle § 103 odst. 1 s. ř. s., ale z obsahu kasační stížnosti nelze zjistit, proč vlastně s napadeným rozsudkem nesouhlasí. Samotný negativní názor stěžovatele na rozsudek městského soudu nelze za řádný důvod kasační stížnosti označit.

Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost neobsahuje náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., za použití § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel byl vyzván k odstranění vad a současně byl poučen o následcích nerespektování této výzvy. Vady v zákonné lhůtě ani později neodstranil. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. srpna 2007

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu